

его сбалансированности по доходам и расходам. При формировании доходной базы бюджетов МО существует ряд проблем, основными из которых являются недостаточность финансовых ресурсов, неэффективное использование налоговой базы и муниципального имущества, а также отсутствие наработанной нормативной правовой базы.

Важнейшая проблема всех уровней бюджетов – недостаток собственных средств. Это лишает органы местного самоуправления возможности решать жизненно важные для населения проблемы. В настоящее время в системе межбюджетных отношений доминируют безвозмездные перечисления, в то время, как доля закрепленных за муниципальными образованиями налоговых поступлений остается весьма низкой и не отвечает даже их минимальным потребностям. Малый объем самостоятельных доходов вместе с ограниченным объемом межбюджетных трансфертов влечет негативное последствие для самих муниципальных образований.

Из всего вышесказанного следует закономерный вывод: необходимо укреплять собственную доходную базу муниципальных образований. Так, например, в целях укрепления собственных источников доходов целесообразно пересмотреть методологию распределения налоговых доходов между уровнями бюджетной системы на основе четкого разграничения доходных и расходных полномочий. Закрепление части федеральных и региональных налогов и сборов за местными бюджетами должно исходить из необходимости обеспечения достаточной степени автономности местных бюджетов. На наш взгляд, следует заменить дотацию выравнивания уровней бюджетной обеспеченности муниципальных районов на дополнительный норматив отчислений от налогов, зачисляемых в бюджет субъекта Федерации. Специальные налоговые режимы для субъектов малого бизнеса следует по нормативу 100% зачислять в местные бюджеты. Тем самым снизится доля финансовой помощи и увеличится возможность воздействия органов местного самоуправления на налогооблагаемую базу.

Моргуненко А. С.
НТУ «ХПИ»

ПРО РЕФОРМУВАННЯ РИНКОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

Формування ринкової економіки в Україні передбачає перед усім визначення і використання власних конкурентних переваг, які сприятимуть країні значно швидше прогресувати. Розвиток автомобільного транспорту та його інфраструктури може стати одним з факторів, що дозволять Україні гідно увійти до європейської спільноти. Україна прагне стати ключовою транзитною державою на шляху захід – схід, але на теперішній час можна тільки позначити проблеми цієї галузі.

Значні людські і матеріальні втрати спричиняють дорожньо-транспортні пригоди (ДТП). За кількістю жертв ДТП Україна займає п'яте місце в Європі після Росії, Італії, Франції та Німеччини. За роки незалежності в ДТП загинули майже 137 тисяч осіб, майже мільйон людей отримали важкі тілесні

ушкодження. При цьому слід зазначити, що доріг в Україні значно менше, ніж в європейських країнах: наприклад, на 1 км² території Франції припадає 1,8 км автодоріг, а в Україні – тільки 280 м.

Для забезпечення постійно зростаючого обсягу перевезень автомобільним транспортом і покращення показників безпеки руху необхідно вирішувати складні взаємопов'язані проблеми галузі, а саме: побудова нових сучасних автомагістралей та інших доріг з твердим покриттям, реконструювання існуючих автошляхів, для чого потрібні великі інвестиції. За експертними оцінками в Україні 70% доріг потребують капітального ремонту; створення сприятливого інституційного середовища, що передбачає прийняття законів та інших документів, які зроблять вигідним і захищеним вкладання інвестицій у розвиток галузі, удосконалення законодавства в податковій, митній сферах тощо; удосконалення автомобільного парку, перехід на європейські стандарти якості, безпеки та екологічності; забезпечення прозорості стосунків перевізників та інших водіїв з державною автоінспекцією, викорінення корупції на всіх рівнях.

Проблема безпеки автомобільного руху є світовою. Згідно з даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, щорічно на дорогах гине близько 1,2 млн. людей, близько 10 млн. людей отримують травми різного ступеня важкості. Щорічні втрати від ДТП складають майже 3% світового ВВП.

Таким чином, у вирішенні нагальних проблем реформування інфраструктури ринку галузь автомобільного транспорту може стати однією з провідних ланок.

Олійник О. В.
ХІБС УБС НБУ

ДІАГНОСТУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні вітчизняні підприємства працюють у складних умовах, що через наявність великої кількості зовнішніх і внутрішніх загроз призводить до погіршення фінансового стану суб'єктів господарювання. Тому для гарантування стабільного розвитку підприємств необхідно забезпечити належний рівень їх фінансової безпеки.

В ході дослідження підходів до визначення дефініції «фінансова безпека» у літературних джерелах та проведення морфологічного аналізу цього поняття, було сформульовано власне визначення фінансової безпеки підприємства, яке можна представити у такому вигляді: фінансова безпека підприємства – це стан, який характеризується фінансовою рівновагою, стабільністю, платоспроможністю і ліквідністю підприємства, досягається шляхом застосування окремих заходів, важелів, інструментів, дозволяє своєчасно ідентифікувати зовнішні та внутрішні загрози діяльності підприємства і своєчасно на них реагувати. На нашу думку, це визначення найбільш повно відображає сутність поняття «фінансова безпека», оскільки воно дає характеристику і визначає головну мету фінансової безпеки підприємства.